احب القرائات نزد علامه حلی

حال السادس را ببینید:

> [السادس] يجوز أن يقرأ بأي قراءة شاء من السبعة لتواترها أجمع و لا يجوز أن يقرأ بالشاذ و إن اتصلت روايته لعدم تواترها و أحب القرآن إلى ما قرأه عاصم من طريق أبي بكر بن عياش و قراءة أبي عمرو بن أبي العلا فإنهما أولى من قراءة حمزة و الكسائي لما فيهما من الادغام و الإمالة و زيادة المد و ذلك كله تكلف و لو قرأ به صحت صلاته بلا خلاف[1]

«[السادس] يجوز أن يقرأ بأي قراءة شاء من السبعة»؛ هر کدام از این هفت تا را بخواند جایز است. چرا؟**«لتواترها أجمع»**؛ چون همه اینها متواتر هستند.

«و لا يجوز أن يقرأ بالشاذ و إن اتصلت روايته»؛ نمی‌تواند قرائت شاذ را بخواند. ولو سند متصل داشته باشد. همانی که آقای شعرانی در در ابن جزری از تذکره آوردند.

چرا نمی‌تواند بخواند؟**«لعدم تواترها»**؛ قرآن نیست. حال باز هم توضیح می‌دهند. خب حال از این هفت مورد شما نظری دارید؟ شیخ الطائفه فرمودند:«کرهوا تجری القرائه الواحده». ایشان هم نمی‌خواهند تجری کنند. لذا بعد هم تصریح می‌کنند. فقط از حال خودشان می‌گویند. می‌گویند:

«و أحب القرآن إلى ما قرأه عاصم من طريق أبي بكر بن عياش و قراءة أبي عمرو بن أبي العلا فإنهما أولى من قراءة حمزة و الكسائي لما فيهما من الادغام و الإمالة و زيادة المد و ذلك كله تكلف»؛ نمی‌شود بخوانی، سخت است. چرا ما قرائتی را انتخاب کنیم که سخت است؟! پس احب قرائتی است که راحت‌تر است.**«و لو قرأ به»**؛ یعنی اگر به قرائت حمزه با همه امالـه هایی که دارد بخواند،**«صحت صلاته بلا خلاف»**؛ بدون اختلاف نماز او صحیح است. ملاحظه کردید که من در آن صفحه هم آوردم. استدلالاتی دارند که در چند جا می‌گویند آن چه که متواتر نبود، لیس بقرآن. می‌گویند چون قرآن نخوانده است.

---

[1]همان

بازبینی #2
ایجاد شده 23 آوریل 2024 15:23:58 توسط ... .
به روزرسانی شده 30 مه 2024 11:52:39 توسط ... .